

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 75Ek/446/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118241875
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Kvietková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118241875.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: F. T., V.. XX.XX.XXXX, Q. C. XXX/XX, XXX XX I., v zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice - Staré Mesto, proti povinnému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vymoženie 1.124,00 Eur s príslušenstvom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a .

II. Súd oprávnenému p r i z n á v a nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 47,90 Eur.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným prostredníctvom právneho zástupcu, dňa 09.03.2018 domáhal od povinného vymoženiu sumy 1.124,00 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Trebišov, zo dňa 24.06.2016, sp. zn. 15C/444/2015 - 101, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.02.2018 a vykonateľnosť dňa 20.02.2018.

2. Súd po posúdení návrhu na vykonanie exekúcie dňa 07.06.2018 vydal poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 75Ek/446/2018 pre súdneho exekútora JUDr. Mateja Kršiaka, so sídlom exekútorského úradu: Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava, IČO: 37 928 325, ktorý ju viedol pod sp. zn. EX 194/2018.

3. Súdny exekútor JUDr. Matej Kršiak bol rozhodnutím ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, na vlastnú žiadosť odvolaný z funkcie súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, a to s účinnosťou od 16.01.2019. Nástupcom odvolaného súdneho exekútora JUDr. Mateja Kršiaka sa stal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD., a to s účinnosťou od 17.01.2019. Dňa 25.01.2019 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. oznámil súdu dôvod pre vylúčenie exekútora z vykonávania exekúcie. Súd uznesením zo dňa 31.01.2019 súdneho exekútora JUDr. Mateja Kršiaka vylúčil a následne vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Jaroslava Straku.

4. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 3.10.2018 do dátovej schránky.

5. Následne dňa 12.10.2018 povinný v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, podal na poštovú prepravu poverenému súdnemu exekútorovi (JUDr. Matejovi Kršiakovi) návrh na zastavenie exekúcie v listinnej forme. Súdny exekútor dňa 28.11.2018 predmetný návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného postúpil súdu na rozhodnutie.

6. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, nakoľko má za to, že pohľadávka vymáhaná v tomto konaní zanikla zápočtom zo dňa 15.02.2018, pričom zánik vymáhaného nároku môže povinný namietat' len ak zanikol po vydaní

exekučného titulu. Poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.12.2011, sp. zn. 6 M Cdo 12/2010, podľa ktorého zánik judikovaného nároku práva môže nastať nielen splnením záväzku, ale akýmkoľvek iným spôsobom, ktorý predpokladá zákon, teda povinný môže namietat, že zánik vymáhaného nároku nastal započítaním jeho vzájomnej pohľadávky. Ďalej poukazuje na ustanovenie § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého „Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.“. Dáva do pozornosti tiež Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 24.04.2007, sp. zn. 33 Odo 336/2005, a Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.06.2010, sp. zn. 21 Cdo 3433/2008, v ktorých je judikovaný predpoklad zániku pohľadávok. Uvádza, že základným rozdielom medzi jednostranným a dvojstranným zápočtom je skutočnosť, že jednostranný zápočet si nevyžaduje súhlas druhej strany, ktorej bol jednostranný zápočet adresovaný, a že oprávnený pred začatím exekučného konania nijakým spôsobom nepoprel platnosť jednostranného zápočtu. V závere návrhu na zastavenie exekúcie povinný má za to, že jeho jednostranný zápočet spĺňa požiadavky uvedené v Rozsudku Najvyššieho súdu zo dňa 24.02.2010, sp. zn. 33 Cdo 3799/2007: „Forma právneho úkonu započítania nie je predpísaná, musí spĺňať všeobecné náležitosti stanovené v § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka a z jeho obsahu musí byť zrejmé, aká pohľadávka a v akej výške sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Zánik započítaných pohľadávok v rozsahu, v akom sa vzájomne kryjú, nastane okamihom, keď sa stretli.“ K návrhu na zastavenie exekúcie povinný priložil dokument „Započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom“ zo dňa 15.02.2018 a doručenkou preukazujúcou doručenie tohto dokumentu oprávnenému do vlastných rúk dňa 28.02.2018. V dokumente o údajnom započítaní pohľadávok je uvedené, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX povinný voči oprávnenému eviduje nedoplatok na zmluvnú pokutu vo výške XXX,XX F., a na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX eviduje nedoplatok na istinu vo výške XXX,XX F., zmluvnú pokutu vo výške XXX,XX F., trovy mediačného konania vo výške XXX,XX F. a trovy rozhodcovského konania vo výške X.XXX,XX Eur, teda spolu dlh vo výške 2.121,21 Eur. V predmetnom dokumente povinný uviedol, že jeho pohľadávka voči oprávnenému vo výške 583,36 Eur bude započítaná na zmluvu o úvere č. 900500848 a pohľadávka vo výške 1.414,47 Eur bude započítaná na zmluvu o úvere č. 900500989. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti povinný žiada súd, aby exekúciu zastavil.

7. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uvádza, že s týmto nesúhlasí, nakoľko dôvody uvedené povinným považuje za neplatné a bez právneho významu. Z návrhu povinného nevyplýva, ako dospel k tomu, že jeho údajná pohľadávka je vo výške 1.997,83 Eur. Už samotné započítanie zo dňa 15.02.2018 obsahuje viaceré neurčité formulácie, najmä v otázke predmetných súm, a zároveň absentuje akýkoľvek dôkaz, bližší popis alebo doklady o vzniknutých sumách. Oprávnený popiera skutočnosť, že by povinný voči nemu evidoval akúkoľvek platnú neuhradenú pohľadávku. Tvrdenie o trovách rozhodcovského konania, ktoré majú predstavovať údajnú pohľadávku povinného, nemohli platne vzniknúť v prípade ani jednej z predmetných zmlúv. Uvedené oprávnený odôvodňuje tým, že predformulované znenie zmlúv, kde spotrebiteľ iba formálne vysloví súhlas so znením Všeobecných podmienok, resp. kde je medzi riadkami uvedené, že prípadné spory sa budú riešiť pred rozhodcovským súdom, boli už vo viacerých súdnych rozhodnutiach kvalifikované ako neprijateľné zmluvné podmienky. Príkladom oprávnený uvádza Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 01.07.2015, sp. zn. 5C/189/2014-82, ktorý bol potvrdený Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.06.2017, sp. zn. 17Co/190/2016-128. Podobne to platí aj o zmluvnej pokute, ktorú si strany sporu údajne dojednali, aj keď je zjavné, že akákoľvek dohoda v súvislosti s predmetnými formulárovými zmluvami je nonsensom. V otázke trov mediačného konania je očividné, že ani takéto trovy nemohli platne vzniknúť, nakoľko oprávnený nedisponuje žiadnymi dokladmi ani informáciami o snahe povinného riešiť vzniknutú situáciu prostredníctvom mediátora. Trovy mediačného konania neboli zo strany povinného preukázané. Absentujú tiež akékoľvek dôkazy o tom, že prípadné trovy mediačného konania vznikli, u akého mediátora údajné mediačné konanie prebiehalo, taktiež informácia o tom, že prípadné trovy mediačného konania boli povinným uhradené. V súvislosti s týmto tvrdením oprávnený poukazuje na Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.06.2018, sp. zn. 26Ek/70/2018. Oprávnený má za to, že je zjavné, že povinný nepreukázal určitosť pohľadávky ani jej existenciu, pretože vo veci nepredložil žiaden relevantný dôkaz o jej existencii a oprávnený existenciu takej pohľadávky popiera. V tejto otázke oprávnený poukazuje na viaceré rozhodnutia, ktoré deklarujú, že v prípade nepreukázania existencie pohľadávky zo strany povinného, takáto nemôže byť predmetom započítania.

Oprávnený konštatuje, že povinný nerešpektuje zásadu koncentrácie konania vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, keďže svoje tvrdenia o údajnej pohľadávke nedokladá dôkazmi, ktoré by jeho tvrdenia preukazovali a strohé uvedenie sumy údajnej pohľadávky nedokazuje jej existenciu. Ďalej uvádza, že zmluvy o úvere uzatvárané zo strany povinného sú pre podstatné chyby v zmluvách a pre vysoké úroky bezúročné a bezpoplatkové, resp. neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. Obe zmluvy o úvere oprávnený preplatil, pretože plnil nad rámec istiny, ako to vyplýva z klientskej zóny povinného, o čom oprávnený priložil k predmetnému vyjadreniu listiny. Skutočnosť, že úverová zmluva č. 900500848 je bezúročná a bezpoplatková konštatoval vo svojom rozhodnutí, ktoré je exekučným titulom v tomto konaní aj Okresný súd Trebišov, čo rozsudkom potvrdil aj Krajský súd v Košiciach. Oprávnený podotýka, že v návrhu povinného nie je uvedený platný exekučný titul, na podklade ktorého povinný uplatňuje v tomto konaní započítanie pohľadávky, v súvislosti s čím poukazuje aj na ustanovenie § 61e Exekučného poriadku. Dáva do pozornosti skutočnosť, že obe zmluvy o úvere boli medzi oprávneným a povinným uzatvorené v roku 2012 a teda aj prípadný akýkoľvek nárok by bol vzhľadom na dátum vykonávania započítania (15.02.2018) premlčaný. Keďže touto exekúciou je vymáhaný nárok oprávneného, ktorý evidentne premlčaný nie je, započítací prejav povinného oprávnený považuje za neplatný. Na základe vyššie uvedeného oprávnený navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V závere svojho vyjadrenia si oprávnený uplatňuje nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s podaním tohto vyjadrenia za jeden úkon právnej služby vo výške 47,90 Eur (39,92 Eur + 20% DPH).

8. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

12. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

13. Podľa § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

14. Podľa § 581 ods. 2 OZ, započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

15. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku je vyjadrená koncentračná zásada rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie tzn. procesné úkony sa musia vykonať v zákonom stanovenej lehote prenesené na uvedené ustanovenie. Povinný je pod ťarchou neprihliadnutia na jeho procesný úkon

povinný uviesť všetky relevantné tvrdenia a zároveň k tomu prislúchajúce dôkazné návrhy v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak ich podá oneskorene (napr. dôkazný návrh) súd na ne neprihliadne. Zákonodarca v novej úprave exekučného konania a to najmä v návrhoch na zastavenie exekúcie chce zvýrazniť, že exekučné konanie nemá byť konaním, v ktorom sa riešia spory, ale v ktorom sa má primárne vymôcť nárok priznaný exekučným titulom. Tento nárok má byť vymožený čo najskôr, v súlade s článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a preto, ak chce povinný iniciovať exekučný spor, zákonodarca mu na to stanovil určité limity a v prípade prekročenia, nedodržania týchto medzí zároveň stanovil, ako má súd (§61k ods. 2 Exekučného poriadku) resp. povinný (§ 61l ods. 3 posledná veta Exekučného poriadku) postupovať.

16. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie podložil započítaním pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo dňa 15.02.2018. Súd k uvedenému tvrdeniu ako aj dôkazu (Započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo dňa 15.02.2018) uvádza, že započítací prejav sám o sebe nespôsobuje preukázanie zániku pohľadávky. Okrem započítacieho prejavu je povinný povinný preukázať súdu aj to, že pohľadávka, ktorú má voči oprávnenému, je existujúca a splňa požiadavky stanovené v § 580 a § 581 OZ pre platné započítanie.

17. Súd nepovažuje za preukázanie existencie pohľadávky to, že uvedená pohľadáva je zakomponovaná v započítacom prejave, navyše ak existenciu tejto pohľadávky oprávnený popiera. Nakoľko povinný nepodložil svoje tvrdenie o existencii pohľadávky dôkazom jej existencie, exekučný súd zánik pohľadávky, ktorá je predmetom exekúcie považuje za nepreukázaný. Pohľadávku na započítanie do výšky uplatneného nároku zo strany povinného možno priznať len v prípade, ak by bola oprávneným uznaná, ak by existovali o nej nepochybné dôkazy čo do základu aj čo do výšky. Ak si povinný uplatnil námietku započítania v exekúcii, ťaží ho dôkazné bremeno ohľadne predpokladov započítania vrátane toho, že vznikla vzájomná pohľadávka, ktorú k započítaniu použil.

18. Súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je odôvodnený existenciou vzájomných pohľadávok medzi oprávneným a povinným, ktoré je možno podľa názoru povinného podľa § 580 OZ navzájom započítať. Súd v zmysle odôvodnenia v bode 17 musí zdôrazniť, že má za preukázané, že započítaním zo strany povinného zo dňa 15.02.2018 došlo k započítaniu nepreukázanej pohľadávky, čoho právnym následkom je skutočnosť, že nepreukázanú pohľadávku nie je možné prostredníctvom započítacieho prejavu v návrhu na zastavenie exekúcie použiť ako okolnosť, ktorá by spôsobila zánik vymáhaného nároku.

19. Podľa § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

20. Zároveň súd vyslovuje vo veci právny názor, že v zmysle § 61e novelizovaného Exekučného poriadku došlo k obmedzeniu uplatnenia jednostranného započítania pohľadávok len na prípady, ak ide o pohľadávku povinného priznanú exekučným titulom. Takýto právny názor vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Exekučný poriadok, keď uvádza, že „nová úprava obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na prípady, ak ide o pohľadávku povinného priznanú tiež exekučným titulom. Povinný si mal uplatňovať prípadné následky započítania v základnom konaní alebo bez zbytočného odkladu po tom, čo sa pohľadávky stretli a nie až v exekučnom konaní. Ustanovenia exekučného poriadku nevyklúčujú, aby sa povinný, ktorý z procesných dôvodov nemôže nejakú okolnosť uplatniť voči žalobcovi, domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, ak sa podľa hmotného práva oprávnený obohatil“.

21. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnemu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinného, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, teda že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol.

22. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom

povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

25. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

26. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že si uplatňuje nárok na trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie vo výške 47,90 Eur. Súd preto oprávnenému priznal v súvislosti s vypracovaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a v zmysle citovaných ustanovení Exekučného poriadku a Vyhlášky trovy právneho zastúpenia, a to vo výške 47,90 Eur (vypracovanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie: 1 x 30,71 Eur + režijný paušál za rok 2018 za jeden úkon právnej služby 9,21 Eur + 20% DPH), ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.